

Sygn. akt VIII U 2443/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Gliwicach

sprawy R. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania R. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 października 2014 r. **nr** E 5 (...)

oddala odwołanie

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 2443/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej R. Z. przeliczenia emerytury z zastosowaniem przeliczników górniczych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że z nadesłanego załącznika do karty ewidencyjnej pracownika dotyczącej przepracowanych okresów pracy górniczej nie wynika, by ubezpieczona była zatrudniona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią przez co najmniej 5 lat, brak zatem podstaw do przeliczenia emerytury przy zastosowaniu przeliczników górniczych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany. Ubezpieczona podniosła, że załączonych dokumentów wynika, iż świadczyła ona pracę górniczą uprawniającą do zastosowania przeliczników górniczych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, iż w załączniku do karty ewidencyjnej pracownika dotyczącej przepracowanych okresów pracy górniczej potwierdzono liczbę dniówek/zjazdów pod ziemię w latach 1983 – 1993 w wymiarze 1 do 4 w miesiącu. W przeważającej ilości miesięcy były to 3 zjazdy. Powyższe nie uprawnia do zastosowania przeliczników górniczych. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona z wykształcenia jest lekarzem a w okresie od 14 maja 1980r. do 8 maja

2001r. była zatrudniona w Górniczym Zespole (...) w S., Górniczym Zakładzie (...) w B. jako kolejno: młodszy asystent, asystent, kierownik przychodni, lekarz ds. medycyny pracy oraz lekarz podstawowej opieki zdrowotnej i brak jakichkolwiek dowodów na wykonywanie przez ubezpieczoną pracy górniczej w rozumieniu art. 50c. ust. 1 ustawy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona R. Z., ur. (...) od dnia 1 kwietnia 2004r. do 4 listopada 2008r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 3 grudnia 2008r. ubezpieczona z dniem 5 listopada 2008r. nabyła prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Do obliczenia wysokości emerytury ZUS przyjął zwaloryzowaną podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych tj. lat 1984 – 1993, ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 181,92% oraz zastosował kwotę bazową 1829,24 zł

ZUS uwzględnił 25 lat i 4 miesiące okresów składkowych (304 miesiące) i 7 lat i 2 miesiące okresów nieskładkowych (86 miesięcy).

Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuację zatrudnienia.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2009r. ZUS wznowił wypłatę świadczenia w związku z ustaniem zatrudnienia.

W związku z przedłożeniem nowych dowodów dotyczących wysokości osiąganego wynagrodzenia, decyzją z dnia 6 września 2011r. ZUS dokonał przeliczenia emerytury ubezpieczonej.

Do obliczenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął zwaloryzowaną podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych tj. lat 1984 – 1993, ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 206,70%. Zastosowano dotychczasową kwotę bazową.

ZUS uwzględnił 27 lat i 1 miesiąc okresów składkowych (325 miesięcy) i 7 lat i 3 miesiące okresów nieskładkowych (87 miesięcy).

Kolejnymi decyzjami ZUS dokonywał również przeliczenia wysokości emerytury z uwagi na zmianę stażu pracy oraz dokonywał waloryzacji świadczenia.

Decyzją z dnia 5 maja 2014r. ZUS uwzględnił 30 lat i 4 miesiące okresów składkowych (364 miesiące) i 7 lat i 3 miesiące okresów nieskładkowych (87 miesięcy).

W dniu 14 października 2014r. ubezpieczona ponownie wniosła o przeliczenie świadczenia. Do wniosku załączyła załącznik do karty ewidencyjnej pracownika do ewidencjonowania przepracowanych okresów pracy górniczej za lata 1983 – 1994, wskazujący, że w tym okresie ubezpieczona posiada miesięcznie od 1 do 4 dniówek pracy górniczej.

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonej przeliczenia emerytury z zastosowaniem przeliczników górniczych.

Sąd ustalił, iż w okresie od 14 maja 1980r. do 8 maja 2001r. ubezpieczona była zatrudniona w Górniczym Zespole (...) w B. Fundacji Unia (...) kolejno jako: młodszy asystent, asystent, kierownik przychodni, lekarz ds. medycyny pracy oraz lekarz podstawowej opieki zdrowotnej.

W spornym okresie w latach 1983 – 1994 ubezpieczona pracowała w KWK (...) jako lekarz zakładowy w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zrobiła specjalizację lekarza medycyny pracy, w związku z czym zaproponowano jej stanowisko kierownika przychodni międzyzakładowej znajdującej się na terenie kopalni. Jednocześnie pracowała jako lekarz w przychodni przy KWK (...).

W zakresie obowiązków ubezpieczonej znalazły się zjazdy pod ziemię, celem sprawdzenia stanu zaopatrzenia w punktach sanitarnych pod ziemią. Wyglądało to w ten sposób, że w towarzystwie kierownika BHP sprawdzała stan zaopatrzenia pracowników w środki ochrony słuchu i inny sprzęt, który obowiązywał pracownika pod ziemią na danym stanowisku pracy. Ubezpieczona chodziła wówczas w różne części kopalni pod ziemią, także do przodka. Oprócz tych planowych obowiązkowych 3 zjazdów miesięcznie ubezpieczona wykonywała również zjazdy dodatkowe do wypadków pod ziemią i zachorowań. W tym okresie załoga liczyła ok. 4500 osób i dość często dochodziło do różnych zdarzeń wypadkowych. Przeciętnie 4 razy w miesiącu ubezpieczona zjeżdżała pod ziemię do takiego wypadku bądź zachorowania. Zjazdy do wypadków i zachorowań nie były ewidencjonowane.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz na podstawie wyjaśnień ubezpieczonej na rozprawie z dnia 17 lutego 2015r. (min. 1.18 i n. k.11).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd podkreśla, iż postępowanie z odwołania od decyzji ZUS ma charakter kontrolny i nie może wykraczać poza ramy określone treścią zaskarżonej decyzji. Zakres przedmiotowego postępowania wyznacza zakres kontrolowanej decyzji.

Kwestię sporną w sprawie stanowi zatem wysokość pobieranego świadczenia, w szczególności sporne jest, czy do pracy ubezpieczonej w latach 1983 – 1994 należy zastosować przeliczniki górniczej.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Z kolei art. 52, ust. 1 stanowi, że przy ustalaniu wysokości emerytur innych niż określone w art. 51 stosuje się następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) 1,8 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią, o której mowa w art. 50d ust. 1,

pod warunkiem wykonywania takiej pracy co najmniej przez 5 lat

Art. 52 normuje zatem sytuację szczególną, dającą możliwość zastosowania korzystniejszych przeliczników górniczych, przy ustalaniu wysokości emerytury innej niż górnicza, przy spełnianiu jednak dodatkowego warunku jakim jest wykonywanie takiej pracy przez co najmniej 5 lat. Musi to być jednak praca górnicza wykonywana pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczona nie pobiera emerytury górniczej, a zatem do ustalenia wysokości pobieranego przez nią świadczenia nie mogą zostać zastosowane przeliczniki z art. 51 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej, które mają zastosowanie przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e.

Decyzją z dnia 3 grudnia 2008r. ubezpieczona nabyła prawo do emerytury wcześniejszej z dniem 5 listopada 2008r., której wypłatę podjęto z dniem 1 stycznia 2009r. w związku z ustaniem przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia.

A zatem do ubezpieczonej zastosowanie mogą znaleźć przeliczniki z art. 52 ust. 1 pod warunkiem jednak, że ubezpieczona spełnia przesłanki wymagane w tym przepisie.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego latach 1983 – 1994 ubezpieczona pracowała w KWK (...) jako lekarz zakładowy w pełnym wymiarze czasu pracy.

Była kierownikiem przychodni międzyzakładowej znajdującej się na terenie kopalni. Jednocześnie pracowała jako lekarz w przychodni przy KWK (...).

W zakresie obowiązków ubezpieczonej były 3 obowiązkowe zjazdy pod ziemię celem sprawdzenia stanu zaopatrzenia w punktach sanitarnych pod ziemią, oraz stanu zaopatrzenia pracowników w środki ochrony słuchu i inny sprzęt, który obowiązywał pracownika pod ziemią na danym stanowisku pracy.

Zjazdy te były ewidencjonowane. Z załącznika do karty ewidencyjnej pracownika do ewidencjonowania przepracowanych okresów pracy górniczej za lata 1983 – 1994 wynika, że od marca 1983r. do kwietnia 1993r. ubezpieczona posiada od 1 do 4 dniówek pracy górniczej, najczęściej jest to liczba 3 dniówek co miesiąc.

Poza tymi zjazdami ubezpieczona, przeciętnie 4 razy w miesiącu, wykonywała również zjazdy dodatkowe do wypadków pod ziemią i zachorowań. Zjazdy do wypadków i zachorowań nie były ewidencjonowane.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie wskazuje, że nawet jeżeli uwzględnić niezaewidencjonowane zjazdy do wypadków pod ziemią i zachorowań, ubezpieczona posiada w okresie spornym co najwyżej 8 zjazdów miesięcznie.

Ubezpieczona nie spełnia zatem wymogów art. 52, ust. 1 pkt 1 ustawy, gdyż nie wykonywała pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Odrębną kwestią pozostaje ocena, czy pracując pod ziemią wykonywała ona pracę górniczą w rozumieniu art.50c ust.1 omawianej ustawy.

Ubezpieczona nie spełnia również wymogów art. 52, ust. 1 pkt 2, gdyż nie wykonywała pracy górniczej o której mowa w art. 50d ust. 1, tj. pracy w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych ani pracy w drużynach ratowniczych.

W konsekwencji do obliczenia emerytury ubezpieczonej nie można zastosować przeliczników o jakich mowa w art. 52, ust. 1 ustawy.

Decyzja organu rentowego jest zatem prawidłowa.

W związku z tym Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

SSO Mariola Szmajdych